

СКУПШТИНА ЦРНЕ ГОРЕ

СРБИЈА
СРБИЈА
СКУПШТИНА ЦРНЕ ГОРЕ

Ивану Брајовићу, председнику

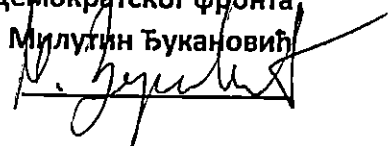
PRIMLJENO:	19. 07	20 20. GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-61-1/20-24	
VEZA:		
EPA:		
SKRAĆENICA:	PRILOG:	

Обавјештавамо Вас да ће на основу члана 187 Пословника Скупштине Црне Горе овлашћени представник Клуба посланика Демократског фронта, посланик проф. др Будимир Алексић поставити питање председнику Владе Црне Горе Душку Марковићу на Седмој посебној сједници Првог редовног засиједања у 2020. години која је заказана за 22. јул 2020. године.

У Подгоици, 19. јул 2020. године

Шеф клуба посланика Демократског фронта

Милутин Ђукановић



Скупштина Црне Горе
Ивану Брајовићу, предсједнику

На основу члана 187 Пословника Скупштине Црне Горе, предсједнику Владе Црне Горе Душку Марковићу постављам следеће питање:

Да ли Влада Црне Горе интензивно ради на унијаћењу Црногораца (што је у функцији промјене идентитета православног становништва на простору данашње Црне Горе)?

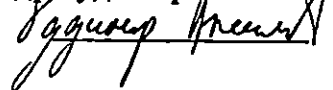
На то јасно указује одлучност Владе Црне Горе да из ове земље елиминише Српску православну цркву (најстарију институцију на овом простору, гдје она егзистира од 1219. године), о чему најбоље свједочи усвајање неуставног и дискриминаторског Закона о слободи вјероисповијести усмјереног искључиво против СПЦ - на одузимање њене имовине и насилну промјену њеног канонскоправног статуса. Ову тезу потврђује и Ваша најновија изјава о светосављу, као и однос власти у Црној Гори, исказиван у континуитету у последњих двадесетак година, према јасним ставовима поглавара свих православних цркава у свијету - да је у Црној Гори Српска православна црква једина канонска и историјска Црква. Тврдњу да Ваша Влада спроводи пројекат унијаћења Црногораца поткрепљује и чињеница да од 2011. године принца Николу Петровића корумпирасте милионима евра народног новца, по нашем мишљењу, због тога што је римокатолик, док су остали бројни потомци митрополитско-господарске куће Петровића, који су као и њихови преци остали вјерни православљу, остали без било какве помоћи и подршке од стране ове државе.

Опширно, и на неспорним аргументима утемељено образложење даћу на самој сједници.

Молим да ми одговор на постављено питање доставите у писаној форми.

У Подгорици,
19. јул 2020. године.

Посланик Демократског фронта
проф. др Будимир Алексић





Vlada Crne Gore
Predsjednik



CRNA GORA
SKUPŠTINA CRNE GORE

PRIMLJENO:	07.08.2020. GOR
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-61-1/20-24/15
VEZA:	
EPA:	
SKRAĆENICA:	PRILOG:

Broj: 01 - 4001

Podgorica, 4. avgust 2020. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE

Gospodin Ivan Brajović, predsjednik

Poštovani predsjedniče,

U skladu sa stavom 7 člana 187 Poslovnika Skupštine Crne Gore u prilogu dostavljam pisane odgovore na poslanička pitanja postavljena tokom Premijerskog sata održanog 22. jula 2020. godine, kako bi isti bili dostavljeni uvažanim poslanicima.

Duško Marković



Klub poslanika Demokratskog fronta.

Budimir Aleksić

POSLANIČKO PITANJE

Da li Vlada Crne Gore intenzivno radi na unijaćenju Crnogoraca (što je u funkciji promjene identiteta pravoslavnog stanovništva na prostoru današnje Crne Gore)?

Na to jasno ukazuje odlučnost Vlade Crne Gore da iz ove zemlje eliminiše Srpsku pravoslavnu crkvu (najstariju instituciju na ovom prostoru, gdje ona egzistira od 1219. godine), o čemu najbolje svjedoči usvajanje neustavnog i diskriminatornog Zakona o slobodi vjeroispovijesti usmjerenog isključivo protiv SPC - na oduzimanje njene imovine i nasilnu promjenu njenog kanonsko-pravnog statusa. Ovu tezu potvrđuje i Vaša najnovija izjava o svetosavlju, kao i odnos vlasti u Crnoj Gori, iskazivan u kontinuitetu u posljednjih dvadesetak godine, prema jasnim stanovima poglavara svih pravoslavnih crkava u svijetu - da je u Crnoj Gori Srpska pravoslavna crkva jedina kanonska i historijska Crkva. Tvrđnju da Vaša Vlada sprovodi projekat unijaćenja Crnogoraca potkrepljuje i činjenica da od 2011. godine princa Nikolu Petrovića korumpirate milionima evra narodnog novca, po našem mišljenju, zbog toga što je rimokatolik, dok su ostali brojni potomci mitropolitsko-gospodarske kuće Petrovića, koji su kao i njihovi preci ostali vjerni pravoslavlju, ostali bez bilo kakve pomoći i podrške od strane ove države.

ODGOVOR

Poslaniče Aleksiću,

Moram Vam priznati da sam više puta morao da pročitam Vaše pitanje, da se uvjerim da me zaista pitate da li ova Vlada intenzivno radi na unijaćenju Crnogoraca, odnosno da želi da promijeni identitet pravoslavnog stanovništva na prostoru današnje Crne Gore.

Nastojeći da argumentujete ovu Vašu tvrdnju, zbunili ste me do kraja. Jer to šta ste sve naveli u prilog Vašoj tezi, zaista je bez ikakvog utemeljenja u činjenicama. Razumijem da smo mi već u predizbornoj kampanji i da je to vrijeme kada političari znaju da „zaborave” na činjenice, ali Vi ste ovoga puta baš pretjerali.

Skoro tri četvrtine stanovništva Crne Gore su, kao što znamo, pravoslavci.

Tvrditi da ova Vlada intenzivno radi na njihovom prevođenju u katoličanstvo je apsolutna besmislica, koja se mogla roditi samo u glavama onih kojima je prevođenje Crnogoraca u srpski nacionalni korpus glavna ideja vodilja. Pa kad to prevođenje ne uspijeva, onda valja iskonstruisati postojanje neke nevidljive sile koja nas vuče u bezdan, ovaj put nazvan unijaćenjem.

Ova Vlada niti koga prevodi, niti će koga prevoditi bilo u vjerske, bilo u nacionalne korpuse. Svaki građanin Crne Gore o svom vjerskom i nacionalnom identitetu izjašnjava se slobodno i po sopstvenom osjećaju – tako je bilo do sada, biće i ubuduće. To važi i za mene, i za Vas, poslaniče Aleksiću.

Dalje, ne postoji nikakva odlučnost Vlade Crne Gore da iz ove zemlje eliminiše Srpsku pravoslavnu crkvu, a ponajmanje o tome može da svjedoči usvajanje Zakona o slobodi vjeroispovjesti.

Niti je Zakon usmjeren, kako Vi kažete isključivo protiv Srpske pravoslavne crkve, niti na oduzimanje njene imovine, niti na promjenu njenog statusa.

O tome smo se kao Vlada izjasnili prekjuče i juče, nudeći potpunu zaštitu imovine Srpske pravoslavne crkve, i to kroz hitne izmjene i dopune Zakona, pa je i to odbijeno!

Ja sam siguran da je sve to Vama veoma dobro poznato, baš kao i činjenica da Srpska pravoslavna crkva, kao institucija pod tim imenom, u Crnoj Gori postoji stotinjak godina, a ne osamsto, kako Vi kažete.

Država Crna Gora ima obavezu da na valjan način uredi pitanje slobode vjeroispovijesti, kao i sva druga pitanja koja se u vezi sa tim nameću, u skladu sa najvišim standardima evropskih demokratija.

Sa ogromnim strpljenjem i tolerancijom nastojali smo da razjasnimo nedoumice sa čelnicima Srpske pravoslavne crkve u Crnoj Gori oko novog Zakona.

Dalje, kao potvrdu Vaše teze navodite i moju nedavnu izjavu o svetosavlju, odnosno suprotstavljenosti ove ideologije crnogorskom antifašizmu. Potpuna neznavenost, ili zla namjera, stoje iza pokušaja izjednačavanja lika Svetog Save, koji je svoju misiju imao u 13. vijeku, i svetosavlja koje je kao politička ideologija nastalo tridesetih godina prošlog vijeka.

Dakle, svetosavlje je samo „pozajmilo” ime od srpskog sveca, a utemeljili su ga u tadašnjoj Kraljevini Jugoslaviji, kao što znate, srpski episkop Nikolaj Velimirović i srpski profašistički političar Dimitrije Ljotić, u predvečerje Drugog svjetskog rata.

Poznato je da je suština svetosavske ideologije u konceptu – jedan narod, jedna religija, jedna država. U tom konceptu niti ima crnogorskog naroda, niti crnogorske države. Sve je - srpsko! Toliko o odnosu ove ideologije prema Crnoj Gori i Crnogorcima.

Kad ste me već Vašim pitanjem vratili u ove istorijske teme, moram Vas takođe podsjetiti na istorijske činjenice o odnosu idejnih tvoraca i protagonista svetosavskog nacionalizma prema antifašističkom pokretu, odnosno na njihovu kolaboraciju sa fašistima.

Vjerujem da Vam je poznato da je Adolf Hitler još prije početka Drugog svjetskog rata odlikovao episkopa Nikolaja Velimirovića, koga rado nazivaju i vladikom. Citiraću nešto što Vi, vjerujem, kao istoričar, takođe znate – a to su riječi episkopa Velimirovića o Hitleru. Citiram:

„Mora se odati poštovanje sadašnjem njemačkom vođi koji je kao prost zanatlija i čovek iz naroda uvideo da je nacionalizam bez vere jedna anomalija, jedan hladan i nesiguran mehanizam. I evo, u dvadesetom veku, on je došao na ideju svetog save i kao laik poduzeo je u svom narodu onaj najvažniji posao, koji priliči jedino svetitelju, geniju i heroju.” Kraj citata. Kraj citata, gospodine Aleksiću.

Dozvolite i da Vas podsjetim da su antievropejstvo i antisemitizam takođe snažno prisutni u inače obimnom i nekim segmentima značajnom djelu episkopa Velimirovića za srpsku crkvu i srpski narod.

Takođe, i na činjenicu da je blisko sarađivao sa nespornim saradnikom fašista Dimitrijem Ljotićem, čije su jedinice u službi Vermahta, između svega ostalog, učestvovala i u masakru nad đacima i svim muškim osobama u Kragujevcu 1941. godine. Skoro tri hiljade ljudi je tada strijeljano!

Posmrtni govor Ljotiću održao je upravo episkop Velimirović 1945. godine, kada ga je nazvao, citiram: „Ideologom hrišćanskog nacionalizma i pravim reprezentom srpske politike.” Završen citat.

Kad smo se već dotakli ovih velikih antifašista, poslaniče Aleksiću, moram Vas podsjetiti i na to da ste Vi lično inicirali da se u Beranama podigne spomenik četničkom vojvodi Pavlu Đurišiću.

Takođe, Vi biste rekli „istaknutom antifašisti“ kojeg je Hitler u maju 1944. godine, na predlog njemačke komande za Jugoistok, odlikovao Ordenom gvozdеног krsta? Ispada da je Hitler – taj svetitelj, genije i heroj, kako ga je vidio idejni tvorac svetosavlja – praktikovao da značajna odlikovanja dodjeljuje antifašistima!

A znamo da nije, jer je odlikovao isključivo svoje ratne saveznike.

Istoriju svako može da tumači na svoj način, može i da nastoji da je upodobi svojim interesima, ali istorijske činjenice su – jedne i nesporne.

Ja sam samo podsjetio na te činjenice, i to konkretnim povodom obilježavanja Trinaestojulskog ustanka.

Dakle, antifašizmom se ne mogu kititi saradnici fašista.

To je sve što sam na tu temu saopštio, ništa novo i ništa epohalno nijesam otkrio, a ponajmanje – antisrpsko. Naravno, među Srbima, to znamo svi, bio je veliki broj boraca za slobodu, partizanskih komandanata, narodnih heroja, i mi antifašisti uvijek ćemo se diviti njihovoj veličanstvenoj borbi, ruku pod ruku sa crnogorskim i svim ostalim antifašistima.

I, konačno, da bi optužili Vladu da radi na unijaćenju Crnogoraca, potegnuli ste argument, koji, da budem iskren, uopšte nijesam razumio: da princa Nikolu Petrovića korumpiramo milionima eura zbog toga što je rimokatolik, dok ostali potomci kuće Petrovića koji su ostali vjerni pravoslavlju nemaju nikakvu pomoć države!?

Činjenice su sljedeće: tačno prije devet godina Skupština Crne Gore, dakle ova Skupština, donijela je Zakon o statusu potomaka dinastije Petrović Njegoš, a u članu 1 tog Zakona stoji:

„Radi istorijske i moralne rehabilitacije dinastije Petrović Njegoš, ovim Zakonom se uređuju pitanja od značaja za status potomaka dinastije Petrović Njegoš, koja je detronizovana protivno Ustavu za Knjaževinu Crnu Goru, aktom nasilne aneksije države iz 1918. godine“. Kraj citata.

Prema ovom Zakonu, potomke dinastije predstavlja najstariji muški potomak, a to je praunuk kralja Nikole, princ Nikola Petrović.

Vlada Crne Gore je u prethodne skoro četiri godine samo sprovođila u život obaveze iz pomenutog Zakona, ne baveći se vjerskim i vjeroispovijednim opredjeljenjima potomaka dinastije Petrović Njegoš.

Niti znam, niti se interesujem ko je kakvog vjerskog opredjeljenja. To na kraju i nema nikakve veze sa sadržajem Zakona koji je usvojen u ovoj Skupštini prije devet godina, a koji je Vlada dužna da sprovodi.

Tako da je besmisleno dovoditi u vezu vjersko opredjeljenje princa Nikole sa izmišljenim nastojanjem Vlade da radi na unijaćenju Crnogoraca, a to se jednom riječju zove – podvala!

Sušтина je, poslaniče Aleksiću, da je tek u samostalnoj i demokratskoj Crnoj Gori mogla da bude ispravljena velika nepravda učinjena dinastiji Petrović Njegoš na kraju Prvog svjetskog rata.

Nepravda prema dinastiji, ali i prema državi Crnoj Gori, i prema svima koji u njoj žive.

Zato ću ovu priliku iskoristiti da podsjetim da je princ Nikola Petrović prije tri godine primio najviše odlikovanje Francuske Republike: Nacionalni orden Legije časti.

Tom prilikom predstavnik Ministarstva vanjskih poslova Francuske prenio je sljedeću poruku, i opet moram citirati:

„Mi smo ovdje, među ovim zidovima, u pobjedničkoj euforiji 1918. godine zbog Jugoslavije žrtvovali Kraljevinu Crnu Goru onome što smo smatrali višim interesima. Vaš pradjed je od samog početka rata 1914. bio saveznik koji se hrabro borio protiv nadmoćnog neprijatelja, ali je na versajskoj mirovnoj konferenciji to zaboravljeno.”
Kraj citata.

I mi smo, poslaniče Aleksiću, čekali skoro cio vijek da ispravimo nepravdu učinjenu tada Crnoj Gori. Ispravili smo je na mirnom i demokratskom referendumu 2006. A ubrzo potom i nepravdu prema dinastiji Petrović Njegoš.

Tako radi država i tako radi Vlada koja je odgovorna prema crnogorskoj istoriji, ali i prema našoj budućnosti. Ne Vlada, nego vlade. Ne tračari i ne prebira po vjerskim opredjeljenjima. Naprotiv, odgovorna je prema građanskom konceptu savremene crnogorske države!

Odgovorna je za stabilnost našeg društva i za njegov sveukupni napredak.